

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Forfatterens Liv og Levnet af hans Fætter

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 243. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893710607008/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Et slegt Mirakel var i Byen aldrig hørdt;
 Den Skole var, som høvert et Himmerige,
 Tilgængelig allene for de Rige —
 Naturligvis! for intet intet saaes.
 For tvende Stilling høit, per Dreng og Pige.
 Man i den lave kunde slaaes,
 I denne derimod det kosted' vel en Daler,
 foruden Bøger, Bled, og Pen, og Finealer.

Til Lykke var den Skoles Precepteur
 (Saa kaldte man ham i Corsøer)
 En Mand af stort Genie og den Geniet egne
 Point d'honneur.
 Der ikke findes lettelig hos Degne;
 Han fandt det under sig og sit Genie,
 At lære Børn at læse, skrive, regne —
 Som han for Resten var ei reent ukyndig i;
 Men derimod Latin, Geographie,
 Historie, Moral, Philosophie
 Han ikke havde holdet mod sin Ære
 Selv mindre vogne Børn at lære,
 Hvis ei en lille Hindring, nemlig den,
 At han det alt for længe siden
 Aldeles havde glemt, og ei gad spilde Tiden,
 Med nu at lære om igjen,
 Ham havde nødt til den bequemme Maade,
 At lade Skolen selv sig raade.

En delikat Sanvittighed
 (Som folk af Point d'honneur er gjerne plaget med)
 Forbød ham midlertid, endskøndt med frelset Ære,
 Aldeles rolig i sin Mag at være;
 Hver Mand af stort Genie sig nemlig føler lidt
 Om just ei Patriot, saa dog Cosmopolit —

„En Smule,“ tænkte han, „var det og nok saa lidt,
„En Smule burde Børnene dog lære,
„At skrive for Exempel? jeg vil see,
„Hvorledes jeg udfører den Idee“ —
Tænkt! sat i Værk — En anden havde nøiet
Sig med den Selvbevidstheds søde Lyft,
At have klækket ud i cosmopoliske Bryst
En Plan, som har det Heles Del for Digt,
Og ladet det ved sit Desidero
Beroe.
Men denne Statsmand var i dette, som i meere,
Just skabt til at realisere.

Der om min Fætters Skrift gik Rye
I begge Skolerne og i den hele Bye —
Hvor underlig sig Lykken dog mon foie!
Han pludselig blev hensat i den høie.

Hvordan han loe, hvordan han sang,
Og hvor han græd, og hvor han sprang,
Og hvor han reent af overvætted Glæde
Gik fra sig selv og sin Forstand
Til dette de Corsæeriske Musers Sæde,
Jeg ei beskrive vil, fordi jeg ikke kan.

Men derimod hvorledes han nu lærte,
Hvad han begiærte:
Den hele høiere Theologie,
Historie, Geographie,
Latin især, og hvad der hører til —
Med sig en Grundighed, at før et Aar var omme,
Han fandtes udlært efter alles Domme —
Jeg ei beskrive kan, fordi jeg ikke vil.